

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiunea
în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Nur. Augustfeld & Emmerich Los-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger, Ekstein Bernat, Iuliu Le-
opold (VII Erzsébet-körút).
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tarifar și invo-
ială. — RECLAME pe pagina
3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA“ iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se prenumără la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
târgul Inului Nr. 30. stagi-
a I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dunsul acasă: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 9.

Brașov. Sâmbătă 13 (26) Ianuarie.

1907.

Criza s'a amânat.

Prin hotărîrea ce a luat-o consi-
liul de miniștri ungar alaltăieri sără
pentru salvarea integrității morale a
lui Polonyi, ca adevărată să rămă-
nă deocamdată la postul său și ca
ministru de justiție să intenteze pro-
cesul lui Lengyel, criza ce a izbucnit
în sinul guvernului coaliției n'a fost
aplanată, ci numai amânată.

Aceasta e tot așa de clar, pe cât
de invederat este, că Polonyi mai cu-
rând sau mai târziu va trebui să se
despartă de portofoliul său ministe-
rial; ear întrebarea, dacă nu cumva
va trage după sine încă și pe colegii
săi din cabinet, sau cel puțin o parte
din ei, rămâne deschisă.

Foile coaliției își exprimă satisfac-
țiunea, că campania pusă în scenă
contra lui Polonyi n'a putut nici să
spargă coaliția, nici să sgdue unita-
tea în sinul partidului independist. Să
bucură și nu prea, bine simțind că
acesta este numai începutul și că încă
de aici încolo coaliția va avea să in-
cerce multe năcazuri și pericole și
bine știind, că nu prea e pregătită
pentru a le înfrunta.

În tot cazul, dacă va și trece
cumva furtuna ce a provocat-o afa-
cerea Polonyi, fără de a cauza stri-
căciuni mai mari coaliției și partidu-
lui independist, văd și recunosc și
cei mai înflăcărați aderenți ai stărilor
de aji, că trebuie să se întâmple cu-
rând o schimbare vădită în tactica
și procederea guvernului actual și a
majorității parlamentare, dacă este
să se evite catastrofa unui proces de
destrămare, altfel neincunjurabilă.

Acestei convingeri dă expresiune
vividă diarul „Magyarország“ în nu-
mărul său mai nou exclamând: „Gu-
vernul poate vedea acum, ce mari
pericole poate deslănțui încă faptul,
că legislațiunea nu-și dă silință a sa-
tisface cât mai curând acele așteptări
mari, ce țara le leagă de noul sis-

tem. Am dis și-o repetăm, numai din
discuțiuni budgetare, din votări de
recruți și din delegațiuni nu putem
trăi. Și s'au împlinit deja 9 luni de
când dieta nu se ocupă de alta, decât
de aceste afaceri curente!“

Are dreptate numita foaie că cu
tempo încet al melcului, ce l'a pă-
trat până acum în acțiunile sale, gu-
vernul coaliției vrând-nevrând n'a dat
decât timp și privilegiu agitațiunii ce
o pun la cale, mai pe față, mai în
ascuns contra lui, adversarii din și-
rurile partidului care a căzut de la
putere și care în urma alegerilor die-
tale ultime s'a și desființat și și-a
curmat rolul în parlament, care însă
desfășură azi cu atât mai mare acti-
vitate de subminare în afară de par-
lament.

Cu opoziția, ce-o face în dieta
clubul naționalist, — cum vădurăm
și cu ocaziunea discușiunilor ultime
din camera deputaților, — majorita-
tea de aji ar putea-o întinde încă
multă vreme în tempo melcului. Dar
de ce să tem mai mult guvernării
de aji este în primul rând nemulțu-
mirea ce cuprinde însăși spiritele par-
tizanilor coaliției, mai ales în fața im-
punsăturilor continue și a agitați-
unii sistematice a adversarilor din ve-
chiul partid al depozitaților.

Putem afirma deci cu toată con-
vingerea, că criza e numai amânată,
nu însă delaturată.

În ședința de ieri a dietei a fost sus-
pendat dreptul de imunitate al deputatu-
lui slovac naționalist Milan Hodzsa, con-
damnat la o lună temniță de stat.

Mandatul de la Bocșa. Acum când
mandatul dep. C. Brediceanu obținut în
cercul Bocșei a fost anulat de către comi-
siunea verificatoare, se dau publicității și
amănuntele, cari lămuresc cauza pentru ce
nu a renunțat Brediceanu la mandatul cer-
cului Bocșa. În prezinta alegerii s'a făcut
d-lui Brediceanu ofertul să și retragă can-
didatura, căci atunci va fi ales fără con-
tra-candidat în cercul Oraviței. D-l Bre-

diceanu a respins acest ofert. După alegere
contrarii au venit cu un nou ofert, de-
clarând, că dacă d-l Brediceanu va renunța
la acest mandat, ei vor retrage toate pro-
testele ridicate contra mandatelor din cer-
curile Lugos și Zorlentul mare, ba s'a pus
chiar în vedere că va fi numit un fișpan
român în comitatul Caraș-Severinului. Dar
d-l Brediceanu n'a renunțat nici acum. În
urma aceasta s'a început persecutarea ale-
gătorilor din cercul Bocșei, iar la investi-
garea în afacerea mandatului protestat nu
au fost admiși și martorii proprii din par-
tea apărării. Atunci d-l Brediceanu a su-
pus din nou chestiunea bărbaților de în-
credere din acest cerc, cari au decis să
lase toate la buna chibzuială a d-lui Bre-
diceanu. Acesta convins de curățenia man-
datului rămase consecvent atitudinii sale,
n'a renunțat deci, ci a lăsat să judece comi-
siunea cenzurătoare dietală.

În urma sentinței de anulare, care
este inapelabilă, există acum numai un
singur for, la care se poate apela: alegă-
torii cercului, cari în curând vor avea să
pășească din nou la urna electorală. Con-
trarii susțin și acum candidatura lui Iuliu
Weiss, iar alegătorii români, se vor grupa
în jurul candidatului naționalist, care va
fi nominat de către fruntașii români din
cercul Bocșei în înțelegere cu conducătorii
partidului național.

**Profesorii universitari din Sofia în
contra guvernului.** În urma închiderii uni-
versității din Sofia, cauzată de demonstra-
țiile antidinastice ale studenților bulgari,
profesorii dela universitatea din Sofia publică
un manifest adresat poporului, prin care
declară închiderea universității de ilegală.
Manifestul apelează la popor ca să ajutore
universitatea în lupta ei contra guvernului
pentru recăștigarea drepturilor ei auto-
nome.

Afacerea Polonyi.

Un comunicat oficios publicat de bi-
roul de coresp. teleg. ungar din Buda-
pesta, zice:

»Azi (23 Ian. seara) s'a ținut un con-
ziliu de miniștri sub președința lui Wekerle.
Rezultatul consfățuirii e următorul: Mini-
stru de justiție Polonyi, care mai înainte
a cedat punctului de vedere al partidului
independist, ca să nu intenteze proces de
pressă, văzând că atât în sinul partidului
independist, cât și în sinul celorlalte par-

tide ale coaliției s'a dat în timpul din urmă
espresiune dorinței, că ministrul de justi-
ție să îndrumeze atacurile îndrumate în
contra lui pe calea judiciară, a decis, de
a pași pe calea judecătorească și de a in-
tenta procesul deja în zilele cele mai de
aproape în calitatea sa de ministru de ju-
stiție«.

În cercurile politice din Budapesta a
produs deciziunea de mai sus a consiliului
de miniștri mare senzațiune, deoarece
toți s'așteptau ca Polonyi să și dea demi-
siunea.

Deputatul independist Kallay a adus
în club scirea, că monarhul însuși l'ar
susține pe Polonyi și că n'ar vedea bu-
ros retragerea lui. Știrea aceasta a produs
senzație, dar mai târziu fu modificată de
persoane bine informate așa, că monar-
chul ar fi zis numai, că lasă coaliției mână
liberă să rezolve afacerea Polonyi așa cum
ei va veni mai bine la socoteală.

Scrisoare din București.

Situația politică. — Inființarea unui muzeu isto-
ric. — Mare incendiu. — Ger mare. —
Furtună pe mare.

— 11 Ianuarie.

Din cauza intreruperii circulațiunii
trenurilor nu s'a putut întruni numărul
reglementar de deputați, pentru ca camera
să poată ține ședință. Prin cercurile poli-
tice continuă a se discuta asupra situa-
țiunii. Toată lumea așteaptă cu nerăbdare
rezultatul marelui conferențe, pe care o vor
ține mâne seara junimiștii la clubul lor din
capitală și la care vor lua parte și nume-
roși fruntași din județe. Se crede că în
aceasta conferență d-l P. P. Carp va arăta
punctele, pe baza cărora este aplecat a în-
cepe tratativele pentru reintregirea parti-
dului conservator. În rândurile junimiștilor
dispoziția este optimistă, deoarece există
speranța că se va putea forma un guvern
de concentrare sub președința d-lui G. Can-
tacuzino.

— Generalul Brătianu, directorul in-
stitutului geografic militar și președintele
comisiunii militare a expozițiunii, a încu-
noștiințat ministerul de război, că s'a
decis înființarea în palatul Artelor a unui
muzeu istoric cu 15 secțiuni, dintre cari
și o secțiune militară, pentru care s'a re-
servat aripa din stânga a palatului. Gene-
ralul Brătianu este de părere să se rein-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Petru cel mare.

De August Strindberg.

— Urmare. —

»Iartă Petre« zise femeia, »dar e cu
drept ca tu să te legi pentru corăbiile Ho-
landeze de guvernul Svedez?«

»Da e cu drept! Tot ceea-ce fac eu
e cu drept!«

»Nu înțeleg! Rușii noștri împuşcă
din greșală asupra unor corăbii Holandeze
pacinice; tu ceri despăgubire dela Svedezi
pentru-că nefericirea s'a întâmplat în apele
svedeze...«

»Da, după dreptul roman fărădelegea
se pedepsește în țara aceia în care s'a fă-
cut.« »Da, dar...«

»Egal: cine poate plăti, plătește; eu
nu pot și Holandezii nu voesc, deci au să
plătească Svedezii! Înțelegi?«

»Nu.«

»Svedezii au atârțat pe Turci împo-
triva mea, și asta au s'o plătească!«

»Poate fi!« Dar de ce scrii aici așa

neprieteneste Holandezilor, tu-ți iubești
doar?«

»De ce? Pentru-că Holanda de la pa-
cea de Utrecht începând merge'n jos. Cu
Holanda s'a sfârșit, pe gunoiu cu republica
asta! Acuma vine Anglia! Eu merg cu An-
glia de când și Franța a început să de-
cadă!«

»Să-și părăsească omul prietenii ce
vechi?«

»Fără 'ndoială, dacă nu mai sunt buni
de nimic! Ș'apoiu, în dragoste și politică
prietenie nu este! Crezi tu că eu iubesc
pe acest mizerabil de August de Polonia? Nu.
Dar trebuie să merg cu el pe ploaie
și pe soare, pentru țara mea, pentru Ru-
sia. Cel care nu-și poate jertfi toanele și
micile porniri pentru binele țării sale, se
face un Don Quichote ca și Carol al doui-
prezecelea. Nebunul acesta, cu ura sa pros-
tească față de August și de mine a lucrat,
la nimicirea Svediei și la viitorul Rusiei.
Dacă acest câine atârță pe Turcul asupra
noastră, a fost o crimă față de Europa,
căci Europa are nevoie de Rusia sa în con-
tra Asiei. N'a stat Mongolul aicea două
sute de ani amenințând? Și după-ce stră-

moșii noștri l'au alungat, vine un astfel de
cavaler și aduce pe păgânul din Constan-
tinopol în țară. Mongolul fusese odinioară
în Silezia și ar fi pustiit apusul dacă nu
l'am fi salvat noi, Rușii. Carol al doispre-
zecelea e mort, dar îi afurisesc memoria
și-l afurisesc pe ori-care ar încerca să mă
împiedece în frumosul meu plan de a face din
Rusia asiatică o Europă apuseană. Omor pe
ori-și-care ar încerca să se atingă de opera
mea, fie el cine-o fi și de-ar fi însuși fiul
meu!«

Aici tăcu. Cuvintele sale din urmă
atinsă întrebarea simțitoare după fiul
său din căsătoria dintăiu. Alexej, care ză-
cea aruncat în temnița fortăreței Petru și
Pavel așteptându-și sentința de moarte.
Să dovedise anume, că Alexej lucrase în
contra planului tatălui său de a civiliza
Rusia, și afară de aceea mai era bănuț și
că luase parte la unele încercări de re-
voltă. Nevasta sa despărțită, Eudoxia, era
închisă în mănăstirea Suzdal. Katarina,
bine înțeles că nu-l iubea pe Alexej, stetea
în calea fiilor săi, și moartea lui n'o su-
păra de loc, cu toate acestea nu voia să
poarte ia vina; și deoarece nici Petru nu

voia să ea asuprași un astfel de păcat, a
numit un tribunal de o sută douăzeci și
șapte de judecători, să-l judece. De afa-
cerea aceasta să vorbea cu multă neplă-
cere. Cu nespusa-i pornire de a schimba
gândirile și sentimentele, rupse Petru tă-
cerea cu întrebarea banală: »Unde e ra-
chiul?«

»Așa de vreme nu-ți dau rachiu,
dragul meu!«

»Katarina! zise Petru cu un anumit
accent și musculatura feței începă să i-se
miște nervos.

»Liniștește-te leule!« răspuse femeia
și-i netezi coama cea neagră care începuse
să se sbârcească. Apoi scoase dintr'un coș
o sticlă și un pahar.

Leul se înveseli, înghiți băutura cea
tare, zîmbi și începă să netezească pieptul
cel mare al nevastei sale.

»Vrei să vezi copiii?« întrebă Kata-
rina cercând să-l potolească.

»Nu, astăzi nu! Eri au mâncat bătae
și n'ăși voi să creadă că fug după ei.
Ține-i la trei pași distanță de tine, ține-i
sub tine ca să nu crească peste tine!«

ființe un muzeu istoric militar al armatei, care să cuprindă toate obiectele militare de artă și cu însemnătate istorică. Muzeul va fi pus sub direcțiunea unui militar.

— Un nou incendiu a izbucnit astănoapte în strada Labirint 80 la farmacia județului Ilfov, dirijată de farmacistul Schmettan, care locuia acolo cu soția și copiii săi. Incendiul a provenit din aprinderea eterului volatilizat dela focul din sobă. Flăcările au consumat întreaga fațadă clădirii fără a fi observate de nimeni, strada Labirint fiind una din cele mai puțin frecventate, așa că d-l Schmettan s'a pomenit deodată în mijlocul lor. El a început să strige după ajutor. Alergând vecinii și gardistii, au putut să salveze întreaga familie a farmacistului numai în cămașă, fără a fi atinsă de flacăra. Familia a fost găzduită la un vecin. Sosind autoritățile și pompierii, incendiul a putut fi localizat. Mai întâi s'au luat măsuri de izolare și apoi s'a procedat la stângere, care s'a făcut greu din cauza, că conductele de apă erau înghețate în urma gerului teribil. Focul a fost stins după ce a ars întreaga clădire. Pagubele trec de 150.000 franci, constând din medicamente distruse în sumă de 60.000 franci, avutul farmacistului Schmettan, și pagubele aduse clădirii, din care au mai rămas numai cărămizile. Clădirea și medicamentele erau în total asigurate, iar averea lui Schmettan, numai în parte pentru suma de 8000 lei. Poliția a deschis o anchetă.

— Gerul teribil continuă. Astănoapte termometru s'a coborât la 21 grade Celsius, iar în unele localități din provincie până la 29. Barometrul este așa de ridicat, cum n'a fost decât odată de când se fac la noi observații meteorologice, în Decembrie 1889. La Constanța este de 18 grade, temperatură care bătrânii de acolo nu și aduc aminte să fi fost vreodată. Marea este foarte agitată, din care cauză vaporul »Regele Carol« a sosit erii cu o întârziere de 12 ore.

Din cauza gerului teribil un gardist de noapte a murit înghețat la postul său. De asemenea și un soldat de sentinelă. Pe drumul spre Babadag (Dobrogea) doi soldați de artilerie au fost sfâșiți de lupi.

C.

Delegația română la Viena.

Dintre toasturile, rostite la banchetul dat de către primăria Vienei în onoarea delegației române bucureștene, publicăm astăzi încă următoarele:

Principele Lichtenstein, mareșalul țării: »In calitate de mareșal al Austriei de jos, în calitate de cap al administrației autonome, vă mulțumesc din inimă pentru primirea incomparabil de strălucită, pe care ați făcut-o la București primarului Capitalei și suitei sale. Nația română a suferit o soartă tragică în trecut, dar a supraviețuit tuturor nenorocirilor în mod eroic.

»Părăsiți de către urmașii lui Traian în regiunea dunăreană, ați rezistat atacurilor barbarilor, n'ați cedat barbariei osmane și tătare. Proverbul românesc zice: »apa trece, pietrele rămân« (aceste cuvinte le-

spus în românește). Ele se potrivesc pentru d-voastră.

»La Plevna ați arătat ce sunteți în stare pe câmpul de luptă, la Expoziția din București ați arătat capacitatea voastră industrială, care vă pune alături de poazele cele mai progresate.

»Să trăiască poporul român!« (Aplause).

Ajutorul de primar d-l Al. Ciurcu, după ce vorbește de proporțiunile mari pe cari le-a luat vizita D-ului Lueger la București, în urma invitației ce i-a adresat-o acum un an în »Rathhauskeller«, continuă astfel:

»Ceea-ce d. dr. Lueger a făcut pentru noi, nu mai e nevoie s'o spunem aici. Dovada s'a făcut, că întreaga națiune română, că întregul popor român își cunoaște prietenii și știe să-i aprecieze.

»Acum ne-a venit rândul și nouă să mulțumim pentru vizita domnului dr. Lueger și delegației vieneze și cordialitatea cu cari am fost primiți nu numai de reprezentanții orașului, dar și, ceea-ce e mai important încă, de întreaga populație vieneză, onorurile ce ni se fac în așa mare măsură, ne-au pus în așa mare incurcătură.

»Noi nu putem explica aceasta altfel, decât ca expresia celei mai intime prietenii a populației vieneze pentru nația română și în acest sens primim noi toate onorurile, toate aceste dovezi de cordialitate.

»Deși misiunea noastră nu e politică, totuși oricine trebuie să vadă că acest moment are o importanță istorică, căci el pecetluiește prietenia unui popor, către altul, și când ne întrebăm cine a adus acestea la îndeplinire, trebuie să răspundem unanim: »Aceasta a făcut-o marele primar al Vienei, doctorul Carol Lueger.«

Trăiască deci el și credincioșii săi partizani! Trăiască dr. Lueger și preorații săi colaboratori!»

D-l Nicu Lahovary a spus între altele următoarele:

»Nu vom uita nici odată, d-lor, toate atențiile delicate ce în continuu le-ați avut pentru noi. Muzicele cântă arii românești, menu-urile sunt scrise și pe românește și chiar aci la acest banchet vedem bustul iubitului nostru Suveran așezat lângă acela al iubitului d-voastră împărat.

»Toate acestea, d-lor, nu se uită și nu le vom uita. Dar a fost ceva mai mult.

»Dacă se pot preumbla musafiri într'un oraș frumos, dacă este ușor să dai banchete, să îți discursuri, dacă este ușor să vii la gară cu steaguri de corporații și muzici — căci toate acestea sunt formule delicate de politetă — ceea-ce este mai rar și poate mai prețios a fost venirea unui oraș întreg, care s'a așezat pe tot parcursul între gară și locuință și ne-a primit cu bucurie și căldură.

»Repet încă odată, d-lor, că e sigur că această primire iese din sânul primirii obișnuite.

»Ea nu este o primire dela primar la primar, nici dela oraș la oraș, ci o primire dela nație la nație.

»Vom pleca de aici cu sentimentul neșters al unei recepții unice, care va lega pentru vecie două națiuni deja prietene.«

*

Katarina luă ultimul bilet, pierdută în gânduri, și începu să citească.

Fața i se roși; apoi rupse biletul în două.

»Nu trebuie să scri la acterite! E prea mare cinste pentru că și noi n'avem decât rușine.

Țarul zimbă și nu se supără; nici n'avuse de gând să trimeată biletul, îl scrisese doar să-și năcăjească nevasta, poate și să se mândrească.

Jos, în nisip s'auzeau pași.

»Iată așadar aicea ar fi prietinel meu, m'zerabilul!»

»Taci, zise Katarina, »Menshikow și-e prietin«.

»Frumos prietin! Odată îl condamnasem ca hoț și înșelător la moarte; dar trăiește încă, multămită prietinelii tale!»

»Taci!»

Menshikow (mare războinic, om de stat, vrednic, protejat, indispensabil, foarte bogat), în casa căruia Țarul își aflase pe Katarina, veni repezindu-se în sus pe treptele de lemn. Era bărbat frumos, apariție franțuzească, îmbrăcat cu multe podoabe și cu purtare aleasă. Salută pe Țarul cu ceremonie și sărută mâna Katarinei.

»Iarăși sunt aici! Incepu el.

»Streliții? Nu i-am nimic după fața pământului?»

»Cresc iar, ca buruiana; și de astădată voesc să-l libereze pe Alexej.

»Știi ceva mai de aproape?»

»Conjurația să adună astăzi seara la cincă și jumătate.«

»Unde?»

»Pe quai, 14, ca și la o cină liniștită!»

»Quai, Nr. 14« scrise Țarul pe o tăbliță. »Alteceva?»

»Și la două noaptea dau foc orașului.«

»La două?» Țarul dădu din cap și fața-i începu să se miște. »Eu zidesc și ei dărâamă, dar de astă-dată voesc să-i nimicesc pe veci. Ce mai zic?»

»Să uită la sfânta Moscva și consideră Petersburgul ca o blasfemie sau o rea voință. Muncitorii mor ca muștele de febră palustră. Și că tu, țarule, ai zidit în mijlocul mocirlei, o consideră drept o trufie à la Louis Quatorze, care s'a zidit Versaillesul în mlaștină.«

»Măgari! Orașul meu vrea să fie la cățul gurei râului și cheia mării, de aceea trebuie să fie zidit acolo; mocirla să are

La telegramele de omagiu ce s'au trimis cu prilejul recepției delegației consiliului comunal al Capitalei la primăria din Viena, M. S. Impăratul Francisc Iosif a răspuns prin cabinetul Curtii cu următoarea telegramă:

D-lui dr. Carl Lueger
Primarul Vienei.

»Maiestatea Sa apostolică a binevoit a primi cu grațiozitate omagiile exprimate în numele vienezilor adunați cu prilejul vizitei oaspeților din București și mulțumeste foarte mult pentru aceasta.«

M. S. Regele Carol a răspuns d-lui dr. Lueger în următorii termeni:

D-lui dr. Carol Lueger
Primarul Vienei

Viena.

»Foarte vesel de vizita primarului și a membrilor reprezentanței comunale a orașului Meu de reședință mulțumesc foarte călduros pentru salutarea dv. amicală și pentru calda primire ce li-s'a făcut.

»Am păstrat cea mai plăcută amintire despre prezența dv., din nefericire prea scurtă, în București, precum și de extrem de interesanta expoziție a Capitalei imperiale Viena.

Din toată inima vă felicit pentru în sănătoșirea d-voastră.

Carol.

Casina Burilor (țăranilor) din comuna Săliște.

O scurtă privire asupra împrejurărilor, cari au înbuștat înființarea ei.)

II.

Ca să dispui de o avere — trebuie să te faci stăpân pe ea. (Lucru firesc e însă să te gândești și la aceea că cine a câștigat-o? a cui e? și pentru cine trebuie folosită?)

Stăpânul averii comunale e comitetul comunal, deci aici trebuia asigurată dominațiunea d-lor conducători.

Aceasta n'a fost greu de ajuns — căci bine știți că săteanul e bun, foarte blând din fire, neșpert, — după cum a fost și Sălișteanul până la venirea unor domni conducători și până s'au convins de binevoitoarea și fericitoarea conducere a lor — și ascultă și să supune.

Comitetul, deși nu era compus în majoritate din »domni« și din ai lor (pe cari țărani din Săliște îi numește legău), totuși fiind ei bine organizați — nu le era greu de a face, ca conclusele să răușesească după plac. Căci, O Doamne! multe formalități (pe cari țărani din Săliște le numește apucături) știu »domni« și nu înzadar sunt învățați — știu și cum trebuie aplicate ele dacă e nevoie!

După fie-care ședință a comitetului auziau pe țărani disputând și tânguindu-se: »ai văzut că ei (domni) au venit din casina lor înțeleși? toți erau una! ...« da oare de ce nu au convocat comitetul la ședință pe când pot veni și oamenii noștri — ci acum când e toiu lucrului?... »măi! bine zici, de aceea au chemat și pe ... la ședință, că le era teamă că nu reușesc cu propunerea lor... »oare ce a zis ...

se schimbe în canaluri, pe cari vor pluti bărci, ca și în Amsterdam. Da, da, dacă judecă maimuțe!« Sună, veni un servitor. »Să se înhame la cabriolettă!« strigă în jos. »Și acuma, rămâi cu bine, Katarino, până mâne nu viu acasă. Are să fie o zi caldă. Dar nu uita scrisorile. Alexandru poate să-ți ajute.«

»Nu vrei să te nbraci puilul meu?» răspuse Katarina.

»Să mă mbrac? Sabia e doar la mine!»

»Imbracă cel puțin haina!»

Țarul luă haina; strânse cureaua, cu care era legată sabia, câteva găuri, luă bățul, și cu o săritură de tigru sbură din pom.

»De s'ar întâmpla!« șopti Menshikow Katarinei.

»Doar n'ai mințit Alexandre?»

»Puținică minciună împodobește vorba! Lucrul principal l'am ajuns. Mâne, Katarina, poți dormi liniștită în camera ta cu moștenitorul tău de tron!»

»Poate să i se întâmple lui vre-o nenorocire?»

»Nu! Lui nu i se întâmplă nici odată nenorociri.«

(Va urma).

(un domn) că nu l'am înțeles, vorbesc anume să nu-i înțelegi și să ne încurce... »ai văzut măi! firear fi fost... cum striga, ca să bage frică în noi... »nu v'am spus înainte, că, de câte-ori vreau să ne îmbete cu apă rece — totdeauna fac (domni) propunerea, că deorece noi nu suntem pricepători (esperți) să luăm un pricepător și cum își va da acela părerea, așa să se facă. Ne-am învoit! Conclusul s'a luat! Știi cum își da pricepătorii părerea? cum zic domni să o facă!... »ai văzut cum apăsa vorba, că cui nu-i place propunerea lor... să poftescă să facă alta și să și-o motiveze... ca să nu îndrăznim să facem altă... »domni aceștia ne fac de luăm lumea în cap... și alte multe de acestea să auziau până în zilele noastre după ședințele comitetului

După coloritul celor citate — să poate conchide la luptele din ședințele comitetului comunal, lupte cari au devenit de partid: al domnilor și al țăranilor. E nșor de înțeles, că aceste două partide să priveau ca inimi și se priveșe și azi.

Toate afacerile mai însemnate ale comunei treceau prin focul luptelor de partid și reușiau de regulă după gustul »domnilor«. Dacă se iveau vre-o piedecă serioasă — o delătura atotputernicului binevoitor, dar mai cu samă fericitor al poporului din Săliște, după cum o dovedește următorul cas caracteristic.

Era vorba de alegerea membrilor primăriei, între alții a cassarului. În înțelesul legii comunale sunt a se candida 3 persoane la acest post. Dar dacă se candidau 3, sau prin călcare de lege chiar numai 2 — despre unul se stia, că nu are să reușească, căci doar nici »domni« nu aveau încredere în el, trebuia însă să reușească, căci așa era dorința principalului fericitor al poporului săliștean.

După cum au dovedit faptele — sau hotărât să aducă poporul la rașon, să-l facă să asculte și cu un »terentlette« să facă două lucruri, adică să căpătuiască pe un domn, pe care nici »domni« nu-l vreau și să modernizeze cassariatul comunal, să-l ridice la rangul de contabilitate — căci doar toate comunele cu numărul sufletelor ca Săliștea sau și mai mari — au tot numai contabili! Sau poate li va fi fost teamă că fără contabilul acela vor mai rugini prin cele colțuri ale lăzii comunale nescari bani — cum era moda veche — iar ceea-ce e ruginit nu e frumos — în Săliște trebuia însă să se vadă toate frumoase și lucitoare.

Vine avisul: la postul de cassar nu e admis decât domnul N. N. ca candidat.

Poftim și alegeți Sălișteni!

Se pot mângăia Români din toate unghiurile dacă se fac călcări de lege în cele administrative — căci nici Săliștea, care a avut reprezentant român, nu face excepțiune.

Precum se vede era convins că altul nu va putea fericii comuna Săliște ca cassar; sau doară nu se mai găseau 2 persoane să fie cum au și fost cassari? — ca el sigur că nu! Urma a ales, căci acest domn cassar-contabil nu de mult făcându-se scontrarea cassei și-a tras un glont în cap.

Condolența poporului săliștean prin graiul »unui țaran« sună între altele: »Toată Săliștea se simte ca și când i-ar fi căzut o piatră grea de pe piept — au scăpat de el, care a fost căpetenia la toate răutățile, ce au venit peste bieții Sălișteni...«

Nu mai trebuie adăogat nimic! Spun destul aceste șiruri.

Dupăce comitetul comunal era format (împiedecându-se intrarea în el a »elementelor turburătoare«) după puțință pe gustul partidului domnesc, au urmat și concluzele cari caracterizează în destul modul de eugetare al conducătorilor pentru ajutorarea poporului decăzut.

Ca exemplu amintesc hotărâr-a cum-părării fânătelor de la munte ale poporenilor pe sama comunei ca corporațiune politică administrativă.

Paremi-se că în concluz se zice că sunt a se cumpăra acele fânate, cari se află risipite prin întregul pădurei comunale și cari sunt în margine cu proprietatea comunală pentru rotunzirea hotarului proprietății comunale.

Și când va fi compiet rotunzit hotarul proprietății comunale? Când vor fi acaparate toate fânatele pe sama comunei și nu va mai avea nici un particular nimic! Atunci ar fi în punctul acesta o stare ideală dorită de fericitorii poporului. Comuna să aibă venite! Căci poporul poate merge și la America să-și câștige pământ acolo se află destul.

În alte comune ca să poată trăi poporul sporit — se segregază pădurile comunale, adică se împart pădurile între lo-

cuitori în proporția pământului ce-l au; în Sălaj se li-se cumpără bieților locuitori și ce au, — dar din ai cui bani? — tot din ai poporului căci în forma de arunc trebuie să plătească bietul țaran bani ca fericiților lui să-i poată cumpăra moșia pe sama comunei.

Și poate nu te bucuri țărane din Sălaj de îngrijirea părintească a domnilor? Nu vezi că îți vreau binele?! Vreau, ca acaparând comuna toate fânațele și asigurându-și venit mare și destul (???)! — ne mai având tu nici un petec de loc părăsit — să nu te mai supere prin Dobrogea, Basarabia și America cu provocarea ca să trimită aruncul comunal. Cum să te scape altcum de arunc? Apoi nici așa nu ești mulțămît?!
—

Sfințirea bisericii gr. or. din Viena.

Viena, 22 Ian. 1907.

Duminecă a doua zi după Bobotează Români din Viena au îmbrăcat haină de sărbătoare, căci s'a împlinit vechea lor dorință de a-și vedea propria lor casă de rugăciuni, în care în limba lor să va propovădui sfântul cuvânt al lui Christos.

Duminecă s'a serbat sfințirea capelei cu mare și frumoasă ceremonie. De față au fost: Primarul Bucureștilor Cantacuzino, ajutorii de primar Ciurcu și Stroescu, precum și toți delegații orașului București veniți la Viena; amândoi vicebürgermaistrul Vienei, șeful de secție Spăth, ministrul plenipotențiar al României Lahovari, cu membrii legațiunii: Cantacuzino, Argetoianu, atașatul militar căpitanul Schina, protopresbiterul mitrofor Alexandru Nicolajevski, dela Ruși, preotul militar sârbesc Dumitru Jancovic, consulul general Lindheim, consulul Cogălniceanu etc. etc., reprezentantul ministrului de culte, baronul Mustatza, Hormuzachi, Dr. Ciurcu, Gramotovici etc. etc.

Sfințirea a făcut-o delegatul metropolitului Repta prof. universitar și deputat în dieta imp. Constantin Popovici, asistat de părintele Dr. Virgil Cioban. La liturghie s'a cântat liturghia lui G. Dima de un cor mixt condus de însuși compozitorul. În cor au cântat d-nele Gramatovici, Lucia Bologa, d-șoarele Elisa Catopol, Delia Olariu, Lazar, domniile dela »România Jună«, George Șerban, Fuxu, C. Jeremieviici—Dubău, Th. Balan, Jova, Pauliuc, Forgaci, Paschievici — corul a produs o adâncă impresie.

După sf. liturghie a vorbit deputatul Const. Popovici despre importanța cultului Dumnezeesc și despre importanța limbii naționale în serviciul divin.

După sfințire întreaga asistență s'a întrunit la restaurantul Riedhof. Aurel Popovici, eruditul politician, într'un avântat și cald discurs vorbește despre necesitatea creșterii religioase-morale a popoarelor închinându-se pentru părintele Dr. Cioban dorință-i »realizarea sfințelor sale ideale«, pentru G. Dima, care din depărtări mari a alergat să-și dea concursul său artistic, și pentru inginerul Cesar Popovici, care a dezvoltat o muncă mare desinteresată pentru casa lui Dumnezeu.

A răspuns părintele V. Cioban și accentuă importanța bisericii pentru conservarea noastră ca popor și pentru păstrarea unității noastre religioase și naționale. Mulțumește d-lui ministru Lahovari de îndemnul său, și accentuiază în deosebi febrila activitate dezvoltată de Dr. Sterie Ciurcu de la președintele comitetului parochial baronul Dr. Alex. Hormuzachi.

Dr. L. Popovici a vorbit apoi pentru înalt P. S. S. metropolitul Dr. Vladimir de Repta, mulțumindu-i pentru dragostea arătată.

Cu aceste s'a sfârșit frumoasa serbare, care pentru colonia română va fi fără îndoială o binecuvântare, ajutându-o la cimentarea legăturilor trăinice a tuturor Românilor din Viena spre lauda lor și spre binele întregului neam românesc.

Rap.

Interview cu baroneasa Schönberger

Baroneasa Schönberger (Rosa Wallerstein) interviuată de un ziarist din Budapesta, a făcut niște declarații foarte îndrăznețe, cari fac mare senzație. Iată ce a zis fata cărciumarului evreu din Szegzárd:

»Eu am mijlocit la timpul său audiența pentru Kossuth. Merit deci respect și totuși mă văd în continuu atacată. Coaliția are a-mi mulțumi mie totul; eu am intervenit la mijlocirea audiențelor ei.

Pe când stăruiam în interesul coaliției, mi s'au promis 50,000 coroane ca acoperire a cheltuielilor mele, dar eu n'am căpătat nimic. Afacerea aceasta m'a nimicuit cu totul.

Am avut o avere de peste 300 de mii coroane și azi sunt cerșitoare; totuși tratează cu mine ca cu-o sdrceanță, cu toate că și azi am intrare la Burg ca și în locuința mea, dar nu la contele Paar, ci la prințul Liechtenstein, care este protectorul meu. Și acum am la mine o scrisoare a mareșalului Curții, prințul Liechtenstein, care se referă la audiența lu Kossuth.

Cu Polonyi înainte de a deveni ministru, am fost certată. Nu mi-a dat nici bani, nici c'am avut vr'un folos moral. După-ce Polonyi s'a făcut ministru, fiul lui, Dezső, mi-a scris o scrisoare, ca să-l vizitez în biroul său, dar eu m'am temut și nu m'am dus nici la el, nici la altul, cu toate că m'aș fi putut duce la contele Andrassy, sau la Wekerle, căci pe când Polonyi cerea serviciu dela mine, totdeauna vorbea în numele comitetului diriguitor al coaliției.

Ani dela Polonyi o scrisoare, în care scrie, că comitetul diriguitor 'mi va vota pentru stăruințele mele mulțumire protocolară.

Majestatea Sa nu pentru întâia oară aude acum despre mine și Polonyi. Cu câteva săptămâni înainte — dar despre aceasta știe numai Vászonyi — am fost la audiența la Regele în Buda, cu care ocaziune i-am vorbit de partea bănească a afacerii Polonyi. — Am declarat Regelui că până acum n'am primit nici un ban dela Polonyi. Am lucrat cu totul desinteresat numai în interesul patriei mele.

ȘTIRILE ZILEI.

— 12 (25) Ianuarie.

Primarul capitalei române în audiență la Maj. Sa Monarchul. Maj. Sa a primit Miercuri la prânz în audiență pe d-nii Cantacuzino, Ciurcu și Stroescu, întretinându-se foarte grațios cu dânsii mai întâiu în limba franceză, pe urmă în limba germană. Maj. Sa și-a exprimat satisfacțiunea sa pentru primirea brillantă făcută de orașul Viena delegațiunii bucureștene și s'a informat despre sănătatea regelui Carol, exprimând via sa bucurie pentru noua îmbunătățire simțitoare în sănătatea regelui Carol, pe care l'a calificat din nou ca vechiu și credincios amic al său. Maj. Sa a rugat pe d-l Cantacuzino a transmite regelui cele mai cordiale salutări. În urmă Maj. Sa s'a informat despre sănătatea președintelui conziliului român, tatăl primarului Cantacuzino și i-a trimis de asemenea salutări. Pe urmă s'a exprimat elogios despre expozițiunea din București și despre progresul poporului român în toate domeniile, în particular în domeniul economic. Audiența a durat două ore.

Sosirea vaporului »Regele Carol«. Vaporul »Regele Carol« care venea din Alexandria (Egipt) și care din cauza furtunii se rătăcise pe Marea Neagră, a sosit Miercuri în port. Vaporul a trebuit să se lupte din greu cu valurile. La intrarea în port vaporul era îmbrăcat într'o mantie de zăpadă și ghiată, dela covertă și până la vârful catartelor. Căpitanul Mărgineanu, comandantul vasului, a explicat întârzierea, prin faptul că din cauza furtunii a trebuit să se adăpostească în golful Caliacri. Vaporul n'a suferit nici o avarie.

Despre vaporul unguresc »Kelet« n'a sosit încă nici o știre.

Răscumpărarea felicitărilor de anul nou 1907 în favorul Muzeului istoric și etnografic al Asociațiunii. Avem onoarea a mulțumii următorilor P. T. Domni, cari și-au răscumpărat felicitările pe anul nou 1907 în favorul muzeului Asociațiunii:

Transport 611 cor. Familia Bredicean, Lugoș 10 cor., Simeon Damian, avocat, Brașov 10 cor., Dr. Isidor Pop, avocat, Lugoș 10 cor., Dr. Nicolau Schiau, avocat, Mercurea 10 cor., Ioan Barbu, căpitan i. p., Agram 10 cor., Liviu Friedman, notar, Jibot, 5 cor., George Popovici, locot-colonel, Goriția 5 cor., Mhailu Bohățel, Supurul de sus, 4 cor., Simeon Ciuca, preot, Mociu, 2 cor. Total 677 cor.

Sibiu, 9 Ianuarie 1907. Prezidiul Asociațiunii: Iosif Sterca Suluțiu.

Efectele gerului în România. Știri sosite din toate părțile României ne anunță că viscolul a mai încetat; gerul însă continuă a se menține. În unele localități gerul a devenit încă și mai mare. Din această cauză nu se poate lucra cu succes la curățirea liniilor înzăpezite, așa că comunicația cu multe părți ale țării e întreruptă sau foarte anevoioasă. Până acum mai sunt înzăpezite liniile: Făureni-Fetești, București-Brăila, București-Fetești, Slobozia-Călărași, Hanu-Conaki-Bărlad, Crasna-Huși, Tecuci-Bărlad, Buhuși-Marășești, Târnă-Bărlad, Crasna-Huși-Iasi, Iasi-Vaslui și Iasi-Paşcani, Lehliu-Fetești, Mărășești-Tecuci-Iasi, Mărășești-Roman, Adjud-Tg.-Ocna,

Galăț-Tecuci prin Bărboși. Cu Galați, circulația trenurilor e cu totul întreruptă. De două zile n'a mai sosit nici n'a mai plecat vr'un tren. Multe procese au fost amânate. S'au trimis trei pluguri cu aburi, pentru desfudarea liniei. La Brăila același lucru. De două zile n'a mai plecat și nici n'a mai venit vr'un tren. Orașul Iași e complet izolat de restul țării. Lințiile fiind înzăpezite orice comunicație pe căile ferate e întreruptă. De trei zile n'au mai sosit acolo ziare din București și nici posta.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat cu lista de colectă Nr. 28 (colectant: Ștefan Stinghe, cl. I. com.) următoarele contribuiri: Ioan Stinghe, lei 5; Vasilescu, lei 1; Ioan I. Fulea, lei 2; P. Nicolescu, lei 5; G. Ștefănescu, lei 2; N. B. Paraschivescu, lei 2; C. Căbășanu, lei 2; D. G. Bărsan, lei 2; X., lei 2; Rădulescu, lei 1; Măiorescu, lei 2; D. Manolescu, lei 10; Moroianu, lei 15; N. A. Popovici, lei 10; D. Ioanovici, lei 2; G. Vlad, lei 2. Total 65 lei.

Primească marinimoșii donatori cele mai călduroase mulțumiri. *Diracțiunea gimn. gr. or. român.*

»Pedagogia română«. Le este cunoscut cetitorilor noștri, că conferența învățătorilor, întrunită în 10 Ianuarie n. în Cluj, a decis edarea unui organ pedagogic sub numele de mai sus. Foiaia al căreia program cetitorii îl cunosc deja în liniamente generale, va apărea la 1 Martie 1907 în Gherla, de două ori pe lună, sub conducerea și rezponsabilitatea de redactor a eminentului și zelosului dascăl Anton Domide, profesor de preparandie în Gherla. Extenziunea unui număr va fi de 2 conle, formatul »Luceafărului«. Prețul de abonament e de 10 coroane anual, solvibil în 2 rate, cea dintâiu la înscrierea. Abonamentul și înscrierea sunt a se face până la 15 Februarie 1907 la adresa A. Domide, profesor preparandial în Gherla. — Am primit azi o invitare la abonament subscrisă de d-l Domide, în care se desfășură mai pe larg programul foaiei, al căreia scop principal va fi cultivarea învățătoriei noastre. O vom publica în numărul viitor popular. Atragem atențiunea învățătorilor noștri asupra acestei întreprinderi ziaristice, ce urmărește un scop așa de sublim și o recomandăm sprijinului lor cel mai viu.

Convocare. P. T. membrii reuniunii de înmormântare din Cincul-mare, conform §. 13. din statute se invită la a III-a adunare generală ordinară, ce se va ținea Miercuri în 30 Ianuarie st. n. a. c. la 11 oare a. m. în școala gr. ort. cu următorul program: 1) Deschiderea ședinței. 2) Raportul comitetului. 3) Raportul casarului. 4) Alegerea unei comisii pentru cenzurarea rațiunilor și verificarea protocolului. 5) Decidere asupra ridicării onorarelor. 6) Înscrierea de membrii noi. 7) Statorirea zilelor oficioase pentru casar. 8) Decidere asupra comandei sicriilor. 9) Alegerea comitetului și oficialilor pe un nou period de 3 ani. 10. Inchiderea ședinței. — Din ședința comitetului ținută în 23 Ianuarie 1907. Emil Mandocea, președ. Dionisie Stănuțel, secretar.

Reuniunea femeilor române pentru înfrumusețarea bisericii gr. cat. din Orlat invită la producțiunea corală-teatrală, ce se va aranja cu concursul corului bisericesc gr. cat. din loc, Duminecă, în 27 Ianuarie st. n. 1907, în localul erarial 10/5. (vis-à-vis de școala com.) Prețul intrării: după bunăvoință. Venitul curat este destinat spre un scop filantropic. Contribuirile marinimoase se vor publica.

Program: »Marșul cântăreților«, de C. G. Porumbescu, cântat de corul bisericesc gr. cat. »Prima rochie lungă«, monolog de Iosif Vulcan, predat de d-șoara *.*. »De coadă nu-mi pasă«, anecdota de Th. Speranță, predată de d-l *.*. »Achim Filăruț«, monolog de A. P. Bănuțiu, predat de d-l *.*. »Ruga dela Chiseteu«, comedie populară într'un act, de Ios. Vulcan.

Din Sighișoara se scrie, că primarul Waalbaum, candidat la postul de primar al orașului Sibiu, a declarat într'o întrunire, ținută eri, că renunță la candidatura sa, rămânând și mai departe primar al Sighișoarei.

Cununie. D-șoara Marioara I. Busuioc și d-l Radu M. Tabacu din Târlungeni — Rimnic-sărat, își vor serba cununia religioasă Duminecă în 14 Ianuarie st. v. în biserica rom. gr. or. din Târlungeni. Nuni: D-l și D-na Dimitrie Manole preot gr. or.

Turburările studentești din Bulgaria. În urma evenimentelor din Bulgaria, vre o 40 de studenți bulgari s'au refugiat la Belgrad.

Bibliografie.

»România ilustrată« Nr. 12, anul al 4-lea, pe lună Decembrie, din această valoroasă revistă ilustrată coprinde între altele: *Recompensele acordate expozanților* (4 ilustrațiuni). *Crăciunul de Al. Antemireanu*. *Floarea Mormântului*, poesie de George Ranetti. *Principesa Maria a României* (6 ilustrații). *Mărtiri din Macedonia* (17 ilustrații) de I. R. Abrudeanu. *Desvătarea monumentului împăratului Traian dela Brăila* (3 ilustrații). *Dinastia Caragheorghievici* (10 ilustrațiuni). *Sonet de Teleor*. *Serbătorea Crăciunului* la diferite popoare. *Inchiderea Expoziției*, precum și alte articole și numeroase ilustrații.

— A apărut Nr. 5 din »Revista politică și literară«, care apare la Blaj, având de editor pe d-l Iunio Br. Hodosiu, iar de prim-redactor pe d-l A. Ciato. Și numărul acesta este bogat în articoli de actualitate, ieșiți din peana celor mai buni scriitori ai noștri. Iată sumarul Nrului 5: Dr. Aug. Bunea: Profesorii școalelor secundare și ajutorul dela stat. Dr. Cassiu Maniu: Din istoria organizațiunii neamului românesc. Dafin: Mântuire. (Poezie). Ion Agărbicean: Omul cu viață scurtă. Dr. George Moroian: Creșterea și exportul nostru de animale, odinioară și astăzi. Al. Ciura: Crăciun. Ilie Marin: Un pseudonim. A. C.: Cronica politică. Dr. Vasile Meruțiu: Cum s'au format munții și văile? Melin: Din vrăjbi. (Frânturi). Dr. Aug. Bunea și Luca Rusu: Cronica literară. Aurel Ciato: Probleme. — Diverse. Redacțional. — Abonamentul pe an 10 cor., pe 1/2 an 5 cor.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta. 25 Ianuarie. Toate cercurile parlamentare sunt de părere, că lui Polonyi s'a acordat numai un scurt timp, pentru a-și pregăti o retragere onorifică. Se desminte știrea despre o intervenție a Coroanei în afacerea Polonyi.

Viena, 25 Ianuarie. La balul dat de orașul Viena, au participat și oaspeții români. Arhiducele Francisc Ferdinand, reprezentând la bal pe Maj. Sa, s'a întretinut îndelung cu d. Cantacuzino și cei doi ajutoiri de primari ai Bucureștilor. — Cu ocaziunea comersului studenților români, telegrame de omagii au fost trimise regelui și reginei României, cari au răspuns că sunt mișcați de probele de simpatie ce li-s'au arătat de colonia română și de studenții români din Viena, și că le exprimă cele mai călduroase mulțumiri și urări pentru un an fericit.

Roma, 25 Ianuarie. De eri au căzut zăpezi enorme în toată Italia. În multe locuri atinge înălțimea de un metru. Multe trenuri stau înzăpezite prin stații. În numeroase locuri s'au simțit și cutremure de pământ.

Paris, 25 Ianuarie. Din cauza gerului foarte mare, 9 persoane au murit de frig.

Madrid, 25 Ianuarie. Cabinetul și-a dat demisiunea.

Constantinopol, 25 Ianuarie. Vasul cu pânze »Galata«, aparținând companiei de remorcheri francezi, s'a scufundat cu 60 lucrători.

Sătmăr, 25 Ianuarie. Eri s'a terminat procesul criminal în afacerea vârsării de sânge din Amați. Dreptate nu-i! Pe Unguri, cari au omorât trei Români și după cari au rămas orfanii, tribunalul i-a mântuit.

Mulțumire publică.

Tuturor celor ce m'au condolat, în persoană și în scris, pentru ireparabila pierdere ce-am îndurat-o prin trecerea la cele vecinice a neuitatului și scumpului meu soț Dr. Eugen Porea, medic cercual și balnear în Basna, le exprim și pe această cale sincerile mele mulțumite.

Câmpeni, 16 Ianuarie 1907.

Domnica Dr. Porea m. p.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor respons. interim.: Victor Branice.

